

SentencePiece: A simple and language independent subword tokenizer and detokenizer for Neural Text Processing

نکته: تمامی عناوین و کلمات قرمز رنگ به صورت لینک های قابل کلیک هستند.

چکیده

این مقاله SentencePiece را توصیف می کند؛ یک توکنایزر و دیتوکنایزر زیرواحدی مستقل از زبان که برای پردازش متون مبتنی بر شبکه های عصبی، شامل ترجمه ماشینی عصبی، طراحی شده است. این ابزار پیاده سازی متن باز C++ و Python برای واحدهای زیرواحدی ارائه می دهد. در حالی که ابزارهای موجود برای بخش بندی زیرواحدی فرض می کنند ورودی پیش تر به دنباله ای از واژه ها توکنیزه شده است، SentencePiece می تواند مدل های زیرواحدی را مستقیماً از جملات خام آموزش دهد؛ که این امکان را فراهم می آورد تا سیستمی کاملاً انتها به انتها (end-to-end) و مستقل از زبان ایجاد شود. ما یک آزمایش اعتبارسنجی بر روی ترجمه ماشینی عصبی انگلیسی-ژاپنی انجام داده ایم و مشاهده کردیم که می توان دقتی قابل مقایسه با آموزش مستقیم زیرواحدی از جملات خام به دست آورد. همچنین عملکرد آموزش و بخش بندی زیرواحدی را در پیکربندی های مختلف مقایسه می کنیم. SentencePiece تحت مجوز Apache 2 در دسترس است به آدرس:

<https://github.com/google/sentencepiece>

شبکه‌های عصبی عمیق تأثیر بزرگی بر پردازش زبان طبیعی داشته‌اند. ترجمه ماشین عصبی (NMT) (Bahdanau et al., 2014; Luong et al., 2015; Wu et al., 2016; Vaswani et al., 2017) به‌طور خاص محبوبیت روزافزونی پیدا کرده است، چرا که می‌تواند با استفاده از شبکه‌های عصبی، ترجمه‌ها را به‌طور مستقیم و تنها با یک معماری ساده‌ی انتها به انتها انجام دهد. NMT در چندین وظیفه‌ی مشترک نتایج چشمگیری نشان داده است (Denkowski and Neubig, 2017; Nakazawa et al., 2017)، و رویکرد مؤثر آن بر سایر وظایف مرتبط در NLP مانند تولید گفت‌وگو (Vinyals and Le, 2015) و خلاصه‌سازی خودکار (Rush et al., 2015) نیز تأثیر گذاشته است.

اگرچه NMT به‌طور بالقوه می‌تواند ترجمه‌ی انتها به انتها انجام دهد، بسیاری از سیستم‌های NMT همچنان به پیش‌پردازش‌ها و پس‌پردازش‌های وابسته به زبان متکی هستند، مشابه آنچه در سیستم‌های سنتی ترجمه ماشینی آماری (SMT) استفاده می‌شد. Moses، یک جعبه‌ابزار استاندارد برای SMT، مجموعه‌ای نسبتاً کارآمد از پیش‌پردازش و پس‌پردازش را پیاده‌سازی می‌کند. با این حال، این ابزار بر اساس قواعد دستی و وابسته به زبان ساخته شده است که کارایی آن‌ها برای NMT هنوز اثبات نشده است. علاوه بر این، این ابزارها عمدتاً برای زبان‌های اروپایی طراحی شده‌اند که در آن‌ها کلمات با فاصله از هم جدا می‌شوند. برای آموزش سیستم‌های NMT در زبان‌های بدون جداساز مانند چینی، کره‌ای و ژاپنی، باید جداکننده‌ی واژه‌ها را به‌صورت مستقل اجرا کنیم.

چنین پردازش‌های وابسته به زبان همچنین آموزش مدل‌های NMT چندزبانه (Johnson et al., 2016) را دشوار می‌سازد، چرا که نیازمند مدیریت دقیق پیکربندی‌های پیش‌پردازش و پس‌پردازش برای هر زبان است؛ در حالی که معماری‌های درونی شبکه‌های عصبی ماهیتی مستقل از زبان دارند. با استاندارد شدن رویکردهای NMT و حرکت به سمت معماری‌های مستقل‌تر از زبان، برای جامعه‌ی NLP اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که یک پیش‌پردازش و پس‌پردازش ساده، کارآمد، قابل بازتولید و مستقل از زبان توسعه یابد که بتواند به راحتی در سیستم‌های NLP مبتنی بر شبکه‌های عصبی، شامل NMT، ادغام شود.

در این مقاله، ما SentencePiece را توصیف می‌کنیم؛ یک توکنایزر و دیتوکنایزر متنی ساده و مستقل از زبان که عمدتاً برای سیستم‌های تولید متن مبتنی بر شبکه‌های عصبی طراحی شده است، جایی که اندازه واژگان پیش از آموزش مدل عصبی مشخص می‌شود. SentencePiece دو الگوریتم بخش‌بندی زیرواحدی، یعنی رمزگذاری جفت‌بایتی BPE (Sennrich et al., 2016) و مدل زبانی تک‌واحدی Unigram LM (Kudo, 2018)، را با امکان آموزش مستقیم از جملات خام پیاده‌سازی می‌کند. SentencePiece ساخت یک سیستم کاملاً انتها به انتها را ممکن می‌سازد که به هیچ پردازش وابسته به زبان خاصی نیاز ندارد.

```
% spm_train --input=data/input.txt
--model_prefix=spm --vocab_size=1000

% echo "Hello_world." | spm_encode --
model=spm.model
_He ll o _world .

% echo "Hello_world." | spm_encode
--model=spm.model --output_format=id
151 88 21 887 6

% echo "_He_ll_o__world_." |
spm_decode --model=spm.model
Hello world.

% echo "151_88_21_887_6" | spm_decode
--model=spm.model
--input_format=id
Hello world.
```

شکل ۱: کاربرد استفاده خط فرمان SentencePiece

۲ مروری بر سیستم

SentencePiece شامل چهار مؤلفه اصلی است: نرمالایزر، آموزنده، کدگذار و کدگشا. نرمالایزر ماژولی است برای نرمال سازی کاراکترهای یونیکد هم معنی به فرم های استاندارد. آموزنده، مدل بخش بندی زیرواحدی را از روی پیکره نرمال شده آموزش می دهد. نوع مدل زیرواحدی به عنوان پارامتر آموزنده مشخص می شود. کدگذار به طور داخلی نرمالایزر را اجرا می کند تا متن ورودی را نرمال سازی کند و سپس آن را با استفاده از مدل زیرواحدی آموزش دیده به دنباله ای از زیرواحدها توکنیزه می کند. کدگشا دنباله زیرواحدی را دوباره به متن نرمال شده تبدیل می کند. نقش کدگذار و کدگشا به ترتیب معادل preprocessing (tokenization) و postprocessing (detokenization) هستند. با این حال، آن ها را «کدگذاری» و «کدگشایی» می نامیم، چرا که SentencePiece نداشت واژگان به شناسه (id) را مدیریت می کند و می تواند متن را مستقیماً به دنباله ای از شناسه ها و بالعکس تبدیل کند. کدگذاری و کدگشایی مستقیم به /از دنباله های شناسه برای اکثر سیستم های NMT مفید است، چرا که ورودی و خروجی آن ها دنباله هایی از شناسه ها هستند. شکل ۱ یک نمونه ای انتها به انتهای آموزش (spm_train)، کدگذاری (spm_encode) و کدگشایی (spm_decode) را نشان می دهد. می بینیم که متن ورودی به صورت برگشت پذیر از طریق spm_encode و spm_decode تبدیل می شود.

۳ طراحی کتابخانه

این بخش طراحی و جزئیات پیاده‌سازی SentencePiece را همراه با نمونه‌هایی از خط فرمان و کد شرح می‌دهد.

۱.۳ توکنیزاسیون بدون از دست‌دادن اطلاعات (Lossless Tokenization)

جمله خام و جمله توکنیزه‌شده زیر نمونه‌ای از پیش‌پردازش وابسته به زبان هستند:

• متن خام: Hello world.

• توکنیزه‌شده: [Hello][world][.]

یک نکته این است که متن خام و دنباله توکنیزه‌شده به صورت برگشت‌پذیر قابل تبدیل نیستند. برای مثال، این که بین «world» و «.» فاصله‌ای وجود نداشته، در دنباله توکنیزه‌شده نگهداری نمی‌شود. بنابراین، دیتوکنایزیشن (بازسازی متن خام از دنباله توکن‌ها) باید به صورت وابسته به زبان انجام شود، چرا که این عملیات برگشت‌ناپذیر هستند. برای مثال، در زبان‌های اروپایی دیتوکنایزر معمولاً فاصله‌ها را بین توکن‌ها اضافه می‌کند، در حالی که در زبان‌هایی مثل ژاپنی یا چینی نیازی به فاصله وجود ندارد.

• متن خام: [こんにちは世界。](Hello world.)

• توکنیزه‌شده: [こんにちは][世界][。]

چنین پردازش‌های وابسته به زبان معمولاً با قواعد دستی پیاده‌سازی شده‌اند که نوشتن و نگهداری آن‌ها پرهزینه است. SentencePiece دیتوکنایزر را به عنوان عمل معکوس کدگذار پیاده‌سازی می‌کند، به این صورت:

$$Decode(Encode(Normalize(text))) = Normalize(text)$$

ما این طراحی را «توکنیزاسیون بدون از دست‌دادن اطلاعات» می‌نامیم، چرا که همه اطلاعات لازم برای بازتولید متن نرمال‌شده در خروجی کدگذار حفظ می‌شود. ایده اصلی این روش آن است که متن ورودی صرفاً به عنوان دنباله‌ای از کاراکترهای یونیکد در نظر گرفته شود. حتی فاصله نیز به عنوان یک نماد عادی پردازش می‌شود. برای شفافیت بیشتر، SentencePiece ابتدا فاصله‌ها را با نماد متا (U+2581) جایگزین می‌کند و سپس متن را به دنباله‌ای دلخواه از زیرواحدها توکنیزه می‌کند. برای مثال:

• متن خام: Hello world.

• توکنیزه شده: [Hello][_wor][_ld][.]

از آنجا که فاصله در متن توکنیزه شده حفظ می شود، می توان توکن ها را بدون ابهام بازسازی کرد. برای نمونه در پایتون:

```
detok = ''.join(tokens).replace('_', ' ')
```

لازم به ذکر است که ابزار **subword-nmt** نمایش متفاوتی برای واحدهای زیرواحدی دارد. این ابزار بر نحوه بخش بندی واژه به زیرواحد تمرکز می کند و از علامت @@ به عنوان مرز درون واژه ای استفاده می کند:

• توکنیزه شده: [Hello][wor][@@ld][@@.]

این نمایش همیشه قادر به انجام توکنیزاسیون بدون از دست دادن اطلاعات نیست، چرا که در برخورد با فاصله ها ابهام باقی می ماند. به طور خاص، امکان رمزگذاری فاصله های پیاپی در این نمایش وجود ندارد.

۲.۳ آموزش و بخش بندی زیرواحدی کارآمد

ابزارهای موجود برای بخش بندی زیرواحدی، مدل های زیرواحدی را از جملات پیش توکنیزه شده آموزش می دهند. این پیش توکنیزاسیون در ابتدا برای سرعت بخشیدن به آموزش زیرواحد معرفی شد (Sennrich et al., 2016). با این حال، همیشه نمی توان فرض کرد که پیش توکنیزاسیون در دسترس است، به ویژه برای زبان های بدون جداساز. علاوه بر این، پیش توکنیزاسیون باعث می شود که انجام توکنیزاسیون بدون از دست دادن اطلاعات دشوار گردد. SentencePiece چندین تکنیک افزایش سرعت هم برای آموزش و هم برای بخش بندی به کار می گیرد تا امکان توکنیزاسیون بدون از دست دادن اطلاعات روی داده های خام حجیم فراهم شود. برای مثال، اگر جمله (یا کلمه) ورودی طول N داشته باشد، بخش بندی مبتنی بر BPE در هر تکرار نیازمند هزینه محاسباتی $O(N^2)$ است، چرا که باید جفت نمادها را در هر مرحله جست و جو کرد. SentencePiece الگوریتمی با پیچیدگی $O(N \log N)$ به کار می گیرد که در آن نمادهای ادغام شده توسط یک صف اولویت دار (binary heap) مدیریت می شوند. علاوه بر این، پیچیدگی زمانی آموزش و بخش بندی در مدل های زبانی تک واحدی (unigram language models) متناسب با اندازه داده های ورودی (یعنی خطی) است.

۳.۳ مدیریت شناسه واژگان

SentencePiece نگاشت واژگان به شناسه (id) را مدیریت می کند تا بتوان متن ورودی را مستقیماً به دنباله ای از شناسه ها تبدیل کرد و برعکس. اندازه واژگان با استفاده از پرچم `-vocab_size=<size>` در دستور `spm_train` مشخص می شود. در حالی که ابزار **subword-nmt** تعداد عملیات ادغام را تعیین می کند، SentencePiece اندازه نهایی واژگان را

تعیین می‌کند، چرا که تعداد عملیات ادغام یک پارامتر اختصاصی برای BPE است و نمی‌تواند برای الگوریتم‌های بخش‌بندی دیگر مثل مدل زبانی تک‌واحدی (Kudo, 2018) به کار گرفته شود. SentencePiece تعدادی شناسه ویژه برای نمادهای متا رزرو می‌کند، از جمله: نماد ناشناخته <unk>، نماد آغاز جمله <s>، نماد پایان جمله </s> و نماد پرکننده <pad>. شناسه دقیق این نمادها با استفاده از پرچم‌های خط فرمان تنظیم می‌شود. همچنین می‌توان نمادهای متای سفارشی تعریف کرد تا اطلاعات متنی (contextual information) را به صورت توکن‌های مجازی کدگذاری کنند. برای مثال، شاخص‌های زبانی مانند <2ja> و <2de> برای مدل‌های چندزبانه (Johnson et al., 2016) به کار می‌روند.

U+41 U+302 U+300 <tab> U+1EA6
U+41 U+302 U+301 <tab> U+1EA4
...

شکل ۲: قانون نرمال‌سازی سفارشی در قالب TSV

۴.۳ نرمال‌سازی قابل سفارشی‌سازی کاراکترها

نرمال‌سازی کاراکترها یک گام پیش‌پردازشی مهم برای پردازش متون واقعی است؛ متونی که شامل کاراکترهای یونیکد هم‌معنی از نظر معنایی هستند. برای مثال، در زبان ژاپنی، کاراکترهای لاتین تمام‌عرض (fullwidth) می‌توانند به کاراکترهای لاتین استاندارد (ASCII) نرمال شوند. همچنین تبدیل حروف بزرگ به کوچک (lowercasing) نیز بسته به کاربرد می‌تواند نوعی نرمال‌سازی مؤثر باشد. به‌طور سنتی، نرمال‌سازی کاراکترها با مجموعه‌ای از قواعد دستی پیاده‌سازی می‌شد. در سال‌های اخیر، Unicode Normalization Forms (مانند NFC و NFKC) به‌طور گسترده‌ای در برنامه‌های NLP مورد استفاده قرار گرفته‌اند، چرا که تکرارپذیری بالاتری دارند و به عنوان بخشی از استاندارد یونیکد به‌خوبی پشتیبانی می‌شوند. به‌صورت پیش‌فرض، SentencePiece متن ورودی را با استفاده از نرمال‌سازی NFKC یونیکد نرمال می‌کند. قوانین نرمال‌سازی با استفاده از پارامتر خط فرمان normalization_rule_name=nfkc- در دستور spm_train مشخص می‌شوند. فرآیند نرمال‌سازی در SentencePiece به‌صورت نگاشت رشته به رشته (string-to-string mapping) و با قاعده‌ی «بیشترین تطابق از چپ» (leftmost longest matching) پیاده‌سازی شده است. این قوانین نرمال‌سازی در قالب یک ترنسدیوسر حالت متناهی (finite state transducer) از نوع Aho-Corasick automaton کامپایل می‌شوند تا نرمال‌سازی به شکل کارآمدی انجام شود. SentencePiece همچنین از قوانین نرمال‌سازی سفارشی پشتیبانی می‌کند که می‌توان آن‌ها را به‌صورت فایل TSV تعریف کرد. شکل ۲ نمونه‌ای از چنین فایل TSV را نشان می‌دهد. در این مثال، دنباله یونیکد [U+41 U+302 U+300] به کاراکتر U+1EA6 تبدیل می‌شود. زمانی که در تبدیل، ابهامی وجود داشته باشد، طولانی‌ترین قاعده اعمال می‌شود. فایل‌های TSV تعریف‌شده توسط کاربر با استفاده از پرچم normalization_rule_tsv=<file> در دستور spm_train مشخص می‌شوند. قواعد خاص هر وظیفه (task-specific rules) را می‌توان با گسترش قواعد پیش‌فرض NFKC تعریف کرد؛ این قواعد به‌صورت فایل TSV

در بسته SentencePiece ارائه می‌شوند.

۵.۳ مدل‌های خود کفا

در سال‌های اخیر، بسیاری از پژوهشگران مدل‌های ترجمه ماشینی عصبی (NMT) از پیش آموزش دیده را برای بهبود قابلیت باز تولید (reproducibility) نتایج آزمایشی خود ارائه کرده‌اند. با این حال، در بیشتر موارد به‌طور دقیق مشخص نمی‌شود که داده‌ها چگونه پیش‌پردازش شده‌اند. (Post, 2018) گزارش کرده است که تفاوت‌های جزئی در طرح‌های پیش‌پردازش می‌توانند باعث تغییرات چشمگیر در امتیاز BLEU شوند. حتی در صورتی که از ابزار Moses استفاده شود، باز هم تضمینی برای باز تولید تنظیمات دقیق وجود ندارد، مگر این که پیکربندی‌های مربوط به Moses (مانند نسخه و پارامترهای خط فرمان) به‌طور کامل مشخص شده باشند. به‌طور دقیق‌تر، حتی نرمال‌سازی NFKC ممکن است نتایج متفاوتی تولید کند، بسته به نسخه Unicode که استفاده می‌شود. در حالت ایده‌آل، تمام قوانین و پارامترهای مربوط به پیش‌پردازش باید درون فایل مدل به‌صورت یکپارچه و خود کفا (self-contained) گنجانده شوند تا بتوان شرایط آزمایشی یکسانی را باز تولید کرد، مشروط بر اینکه از همان فایل مدل استفاده شود. مدل SentencePiece به‌گونه‌ای طراحی شده است که کاملاً خود کفا (purely self-contained) باشد. فایل مدل نه تنها شامل واژگان (vocabulary) و پارامترهای بخش‌بندی (segmentation parameters) است، بلکه شامل ترنس‌دیوسر حالت متناهی از پیش کامپایل شده (pre-compiled finite state transducer) برای نرمال‌سازی کاراکترها نیز می‌باشد. رفتار SentencePiece فقط توسط فایل مدل تعیین می‌شود و هیچ وابستگی خارجی‌ای ندارد. این طراحی تضمین می‌کند که بتوان باز تولید کامل (perfect reproducibility) را به دست آورد، و همچنین اجازه می‌دهد تا فایل مدل SentencePiece به‌عنوان بخشی از مدل NMT منتشر شود. علاوه بر این، توسعه‌دهندگان SentencePiece می‌توانند قوانین نرمال‌سازی پیش فرض را بهبود دهند بدون اینکه نگران از بین رفتن سازگاری (breaking existing preprocessing behaviors) با نسخه‌های قبلی باشند. فایل مدل SentencePiece به صورت فرمت دودویی (binary wire format) از نوع Protocol Buffer ذخیره می‌شود که یک سازوکار پلتفرم‌خنثی (platform-neutral) و قابل توسعه برای سریال‌سازی داده‌های ساختاریافته (serializing structured data) است. Protocol Buffers کمک می‌کنند تا داده‌های ساختاریافته به شکلی امن و قابل اطمینان سریال‌سازی شوند، در حالی که سازگاری با نسخه‌های قبلی (backward compatibility) و قابلیت گسترش (extensibility) نیز حفظ می‌شود.

۶.۳ رابط کتابخانه‌ای برای پردازش در لحظه (On-the-fly Processing)

پیش‌پردازش متن معمولاً به عنوان یک فرایند آفلاین در نظر گرفته می‌شود. پیش از آغاز آموزش اصلی NMT، ورودی خام مورد پیش‌پردازش قرار گرفته و توسط یک پیش‌پردازنده مستقل به یک دنباله از شناسه‌ها (id sequence) تبدیل

می‌شود. چنین پیش‌پردازش آفلاینی با دو مشکل همراه است. نخست آنکه ابزارهای مستقل مستقیماً در برنامه‌های NMT که با کاربر در تعامل هستند، ادغام نمی‌شوند؛ این در حالی است که چنین برنامه‌هایی نیاز دارند ورودی کاربر را به‌صورت بلادرنگ (on-the-fly) پیش‌پردازش کنند. دوم آنکه پیش‌پردازش آفلاین، به‌کارگیری روش‌هایی مانند افزایش داده در سطح زیرجمله‌ای (subsentence level data augmentation) و تزریق نویز (noise injection) را دشوار می‌کند؛ روش‌هایی که هدف آن‌ها بهبود دقت و مقاوم‌سازی مدل‌های NMT است. مطالعات متعددی برای تزریق نویز به جملات ورودی از طریق تغییر تصادفی بازنمایی درونی جملات انجام شده است. (Kudo, 2018) روش تنظیم زیرواژه‌ای (sub-word regularization) را پیشنهاد می‌کند که در آن بخش‌بندی زیرواژه‌ای به‌صورت تصادفی در طول آموزش NMT تغییر می‌کند. به‌طور مستقل، (Lample et al., 2017) و (Artetxe et al., 2017) یک خودرمزگذار حذف نویز (denoising autoencoder) را در زمینه‌ی یادگیری دنباله‌به‌دنباله (sequence-to-sequence learning) پیشنهاد کردند، که در آن ترتیب کلمات جمله‌ی ورودی به‌صورت تصادفی تغییر می‌یابد و مدل آموزش می‌بیند تا جمله‌ی اصلی را بازسازی کند. اجرای چنین نمونه‌گیری پویا و تزریق نویزی تنها با پردازش آفلاین دشوار است.

```
#include <sentencepiece_processor.h>
#include <sentencepiece_trainer.h>

SentencePieceTrainer::Train(
    "--input=input.txt",
    "--model_prefix=spm_",
    "--vocab_size=1000");

SentencePieceProcessor sp;
sp.Load("spm.model");

std::vector<std::string> pieces;
sp.Encode("Hello_world.", &pieces);

std::vector<int> ids;
sp.Encode("Hello_world.", &ids);

std::string text;
sp.Decode({151, 88, 21, 887, 6}, &text);
```

شکل ۳: C++ API usage

```
import sentencepiece as spm

params = ('--input=input.txt',
          '--model_prefix=spm_',
          '--vocab_size=1000')
spm.SentencePieceTrainer.Train(params)

sp = spm.SentencePieceProcessor()
sp.Load('spm.model')

print(sp.EncodeAsPieces('Hello_world.'))
print(sp.EncodeAsIds('Hello_world.'))
print(sp.DecodeIds([151, 88, 21, 887, 6]))
```

شکل ۴: Python API usage

SentencePiece نه تنها يك ابزار خط فرمان مستقل برای پیش پردازش آفلاین ارائه می دهد، بلکه از رابط های برنامه نویسی کتابخانه ای (API) در زبان های C++، Python و TensorFlow برای پردازش بلادرنگ (on-the-fly) نیز پشتیبانی می کند که به آسانی می توان آن ها را در چارچوب های موجود NMT ادغام کرد. شکل های ۳، ۴ و ۵ نمونه هایی از نحوه ی استفاده از رابط های C++، Python و TensorFlow را نشان می دهند. شکل ۶ نمونه ای از کد Python برای تنظیم زیرواژه ای (subword regularization) را نمایش می دهد، که در آن یک دنباله ی زیرواژه ای بر اساس مدل زبان تک واژه ای (unigram language model) نمونه برداری می شود. می توان مشاهده کرد که متن «New York» به صورت های متفاوتی توکنیزه می شود.

```
import tensorflow as tf
import tf_sentencepiece as tfs

model = tf.gfile.GFile('spm.model', 'rb').read()

input_text = tf.placeholder(tf.string, [None])
ids, lens = tfs.encode(input_text, model_proto=model,
                       out_type=tf.int32)
output_text = tfs.decode(ids, lens, model_proto=model)

with tf.Session() as sess:
    text = ['Hello_world.', 'New_York']
    ids_, lens_, output_text_ = sess.run([ids, lens, output_text],
                                         feed_dict={input_text:text})
```

شکل ۵: TensorFlow API usage

مدل SentencePiece (فایل مدل model proto) به عنوان یک ویژگی از عملگر TensorFlow تعریف شده و درون گراف TensorFlow جاسازی می شود؛ به این ترتیب مدل و گراف به صورت کاملاً مستقل و خود کفا در می آیند.

```
>>> sp.Load('spm.model')
>>> for n in range(5):
...   sp.SampleEncodeAsPieces('New_York', -1, 0.1)
['_', 'N', 'e', 'w', '_York']
['_', 'New', '_York']
['_', 'New', '_Y', 'o', 'r', 'k']
['_', 'New', '_York']
['_', 'New', '_York']
```

شکل ۶: Subword sampling with Python API

در هر فراخوانی از تابع SampleEncodeAsPieces، توکنیزه سازی به صورت متفاوت انجام می شود. برای جزئیات بیشتر درباره ی تنظیم زیرواژه ای (subword regularization) و ابرپارامترهای نمونه برداری آن، به (Kudo, 2018) مراجعه کنید.

۴ آزمایش ها

۱.۴ مقایسه روش های مختلف پیش پردازش

ما کارایی روش های مختلف پیش پردازش را در ترجمه ی انگلیسی-ژاپنی مقالات Wikipedia، مطابق با وظیفه ی ترجمه ی آزاد کیوتو (Kyoto Free Translation Task - KFTT) ارزیابی کردیم. داده های آموزش، توسعه و آزمون در مجموعه داده ی KFTT به ترتیب شامل ۴۴۰ هزار، ۱۱۶۶ و ۱۱۶۰ جمله هستند. ما از GNMT (Wu et al., 2016) به عنوان پیاده سازی سیستم NMT در آزمایش های خود استفاده کردیم. به طور کلی، تنظیمات و روش آموزشی توصیف شده در (Wu et al., 2016) را دنبال کردیم، با این تفاوت که اندازه ی گره (node size) و تعداد لایه های LSTM را به ترتیب برابر با ۵۱۲ و ۶ در نظر گرفتیم. یک مدل واژه ای به عنوان سیستم مبنا مورد استفاده قرار گرفت. ما SentencePiece (با مدل زبان تک واژه ای یا unigram language model) را در دو حالت با پیش توکنیزسازی (pre-tokenization) و بدون آن مقایسه کردیم. نسخه ی SentencePiece با پیش توکنیزسازی در واقع مشابه پیکربندی رایج NMT با استفاده از subword-nmt است. نسخه ی SentencePiece بدون پیش توکنیزسازی، مدل زیرواژه ای را مستقیماً از جملات خام آموزش می دهد و از هیچ منبع خارجی استفاده نمی کند. برای پیش توکنیزسازی زبان انگلیسی و ژاپنی به ترتیب از توکنیزه کننده ی Moses و KyTea استفاده کردیم. همان توکنیزه کننده ها نیز برای مدل واژه ای به کار گرفته شدند. ما از امتیاز BLEU حساس به حروف بزرگ و کوچک (Papineni et al., 2002) به عنوان معیار ارزیابی استفاده کردیم. از آنجا که جملات خروجی در زبان ژاپنی به صورت بخش بندی شده نیستند، پیش از محاسبه ی امتیاز BLEU آن ها را با استفاده از KyTea بخش بندی کردیم.

جدول ۱ نتایج آزمایش ها را نشان می دهد. نخست، همان طور که در جدول مشاهده می شود، بخش بندی زیرواژه ای با استفاده از SentencePiece به طور پیوسته امتیازهای BLEU را در مقایسه با مدل واژه ای بهبود می دهد. این نتیجه با یافته های پژوهش های پیشین (Sennrich et al., 2016) سازگار است. دوم، می توان مشاهده کرد که پیش توکنیزسازی (pre-tokenization) همواره برای افزایش امتیاز BLEU ضروری نیست. در جهت ترجمه از ژاپنی به انگلیسی، میزان بهبود ناچیز بوده و تفاوت معناداری وجود ندارد. در مقابل، در ترجمه از انگلیسی به ژاپنی، امتیاز BLEU با وجود پیش توکنیزسازی کاهش یافته است.

بهبودهای چشمگیرتری در امتیاز BLEU زمانی مشاهده می شود که :

(۱) SentencePiece بر روی زبان ژاپنی اعمال شود

(۲) جمله ی هدف به زبان ژاپنی باشد.

از آنجا که زبان ژاپنی زبانی بدون بخش بندی است، پیش توکنیزسازی (pre-tokenization) به عنوان یک محدودیت قوی برای تعیین واژگان نهایی عمل می کند. می توان چنین در نظر گرفت که اثرات مثبت بخش بندی بدون نظارت از ورودی

خام، در شناسایی واژگان خاص حوزه در زبان ژاپنی به طور مؤثری عمل کرده‌اند.

جفت‌زبان	تنظیم (مبدأ/مقصد)	تعداد واژگان	امتیاز BLEU
ja→en	مدل واژه‌ای (مبنای مقایسه)	80k/80k	۲۸.۲۴
	SentencePiece	8k (shared)	۲۹.۵۵
	SentencePiece w/ pre-tok.	8k (shared)	۲۹.۸۵
	Word/SentencePiece	80k/8k	۲۷.۲۴
	SentencePiece/Word	8k/80k	۲۹.۱۴
en→ja	مدل واژه‌ای (مبنای مقایسه)	80k/80k	۲۰.۰۶
	SentencePiece	8k (shared)	۲۱.۶۲
	SentencePiece w/ pre-tok.	8k (shared)	۲۰.۸۶
	Word/SentencePiece	80k/8k	۲۱.۴۱
	SentencePiece/Word	8k/80k	۱۹.۹۴

جدول ۱: نتایج ترجمه (BLEU%)

۲.۴ عملکرد بخش بندی

جدول ۲ خلاصه‌ای از عملکرد آموزش و بخش‌بندی در پیکربندی‌های مختلف را نشان می‌دهد. می‌توان مشاهده کرد که سرعت آموزش و بخش‌بندی هر دو روش SentencePiece و subword-nmt در مجموعه داده‌ی انگلیسی تقریباً قابل مقایسه است، صرف‌نظر از انتخاب پیش‌توکنیزه‌سازی (pre-tokenization). این نتیجه قابل انتظار است، زیرا زبان انگلیسی زبانی بخش‌بندی شده است و فضای جستجو برای استخراج واژگان در آن تا حد زیادی محدود است. در مقابل، SentencePiece بهبودهای قابل توجهی در عملکرد هنگام اعمال بر داده‌های خام زبان ژاپنی (بدون پیش‌توکنیزه‌سازی، w/o pre-tok) نشان می‌دهد. سرعت بخش‌بندی در SentencePiece در این تنظیمات حدود ۳۸۰ برابر سریع‌تر از subword-nmt است. این نتیجه به طور قوی از این ادعا پشتیبانی می‌کند که SentencePiece به اندازه‌ی سریع است که می‌تواند مستقیماً بر داده‌های خام اعمال شود و در نتیجه، پیش‌توکنیزه‌سازی همیشه ضروری نیست. در نتیجه، SentencePiece به ساخت سامانه‌ای کاملاً داده‌محور و مستقل از زبان کمک می‌کند. سرعت بخش‌بندی SentencePiece حدود ۲۱ هزار جمله در ثانیه برای زبان انگلیسی و ۷۴ هزار جمله در ثانیه برای زبان ژاپنی است، که برای اجرای بلادرنگ (on-the-fly) به اندازه‌ی کافی سریع است.

وظیفه	ابزار	پیش توکنیزه سازی	Japanese (زمان، ثانیه)	English (زمان، ثانیه)
آموزش	subword-nmt	بله	۵۶.۹	۵۴.۱
	SentencePiece	بله	۱۰.۱	۱۶.۸
	subword-nmt	خیر	۵۲۸.۰	۹۴.۷
	SentencePiece	خیر	۲۱۷.۳	۲۱.۸
بخش بندی	subword-nmt	بله	۲۳.۷	۲۸.۶
	SentencePiece	بله	۸.۲	۲۰.۳
	subword-nmt	خیر	۲۱۶.۲	۳۶.۱
	SentencePiece	خیر	۵.۹	۲۰.۳
پیش توکنیزه سازی KyTea(ja)/Moses(en)				
			۲۴.۶	۱۵.۸

جدول ۲: برای ارزیابی از پیکره‌ی KFTT شامل ۴۴۰ هزار جمله استفاده شده است. آزمایش‌ها در محیط Linux با پردازنده‌های Xeon 3.5GHz انجام شدند. اندازه‌ی واژگان برابر با ۱۶ هزار در نظر گرفته شده است. برای زبان انگلیسی از توکنیزه کننده‌ی Moses و برای زبان ژاپنی از KyTea استفاده شده است. توجه داشته باشید که برای مقایسه‌ی منصفانه بین حالت‌های دارای پیش توکنیزه سازی و بدون آن، باید زمان صرف شده برای پیش توکنیزه سازی نیز در نظر گرفته شود. از آنجا که subword-nmt بر پایه‌ی روش BPE است، ما در SentencePiece نیز از مدل BPE استفاده کردیم. مشاهده کردیم که مدل‌های BPE و مدل زبان تک‌واژه‌ای (unigram language model) عملکردی تقریباً مشابه دارند.